

KAMER VAN EERSTE AANLEG
BESLISSING BIJ VERSTEK d.d. 21/10/2019
Algemeen rolnummer: NA-001-10 en NA-002-10
XXXX
XXXX
A.R.: 13/19

Beslissing

In de zaak van:

RIZIV-DIENST VOOR GENEESKUNDIGE EVALUATIE EN CONTROLE (verder afgekort: DGEC), KBO nr.: 0206.653.946: Openbare instelling van Sociale Zekerheid, met zetel te 1150 Brussel, Tervurenlaan, 211.

Eiser, voor wie is verschenen de heer C..., jurist, attaché, ambtenaar bij eiser.

Tegen:

de heer A..., verpleegkundige, wonend te XXXX – RR nr.: XXXX – Riziv nr. :XXXX.

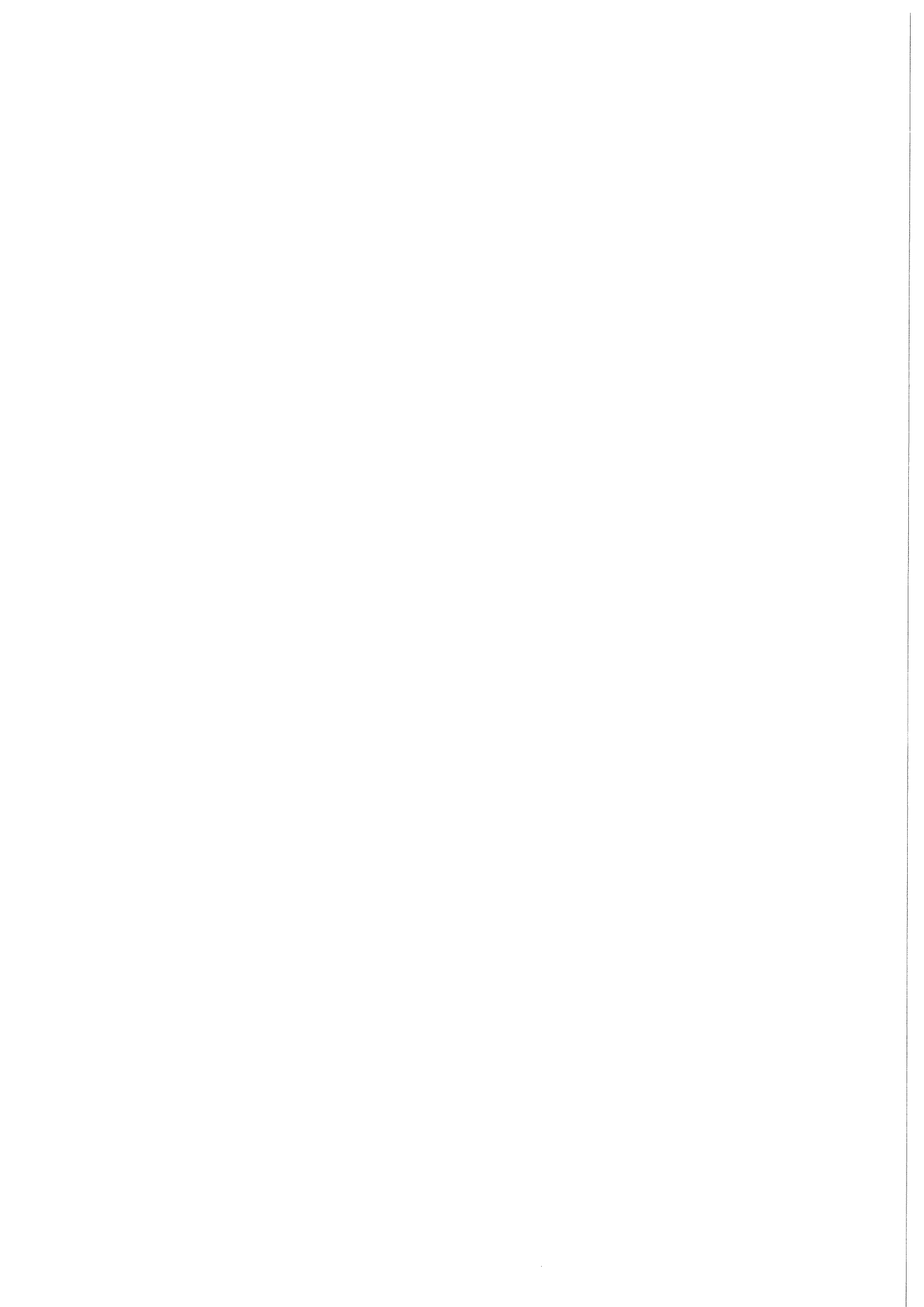
Verweerder, met als raadsman Mr. B..., advocaat te XXXX.

Op de openbare terechtzitting van 16 september 2019 heeft geen enkele partij de toepassing gevraagd van artikel 18, § 2, tweede lid van het Koninklijk besluit van 9 mei 2008 tot bepaling van de werkingsregels en het Procedurereglement van de Kamers van eerste aanleg en van de Kamers van beroep bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle.

1. Retroacten

Gelet op de gedingstukken in het bijzonder:

- het verzoekschrift voor de Kamer van eerste aanleg van 24 augustus 2010, neergelegd op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 24 augustus 2010;
- de conclusies van verweerder van 25 november 2010, ontvangen op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 25 november 2010;
- de antwoordconclusies van eiser van 21 februari 2011, neergelegd op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 21 februari 2011;
- de tussenbeslissing bij verstek van de Kamer van eerste aanleg van 18 oktober 2012;
- het vonnis op verzet van de Rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen van 18 april 2012;
- de syntheseconclusies van eiser van 18 oktober 2018, neergelegd op de griffie van de Kamer van eerste aanleg op 18 oktober 2018.
- de vaststelling van rechtsdag op 16 september 2019.

Gehoord op de openbare terechtzitting van 16 september 2019:

- De heer C... namens eiser.

Verweerder, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet verschenen.

De debatten worden gesloten, de zaak in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op 21 oktober 2019, eerste nuttige zitting van de Kamer van eerste aanleg.

2. Voorwerp van het geschil

2.1. Verweerder worden de volgende inbreuken ten laste gelegd:

Tenlastelegging 1

Het opstellen, ondertekenen en afleveren van getuigschriften voor verstrekte hulp met aanrekening in zijn naam en op naam van verpleegkundigen in loondienst bij D... aan de 2./ V: van verpleegkundige verstrekkingen die niet werden uitgevoerd:

- 1) Toiletten inclusief de bijhorende basisverstrekking
- 2) insputingen inclusief de bijhorende basisverstrekking
- 3) complexe wondzorg inclusief de bijhorende basisverstrekking
- 4) forfaitaire honoraria A, B en PB per verzorgingsdag

(inbreuk op art. 53, 1ste lid van de gecoördineerde wet en art. 1, §§ 1 en 4 en art. 8, § 1 van de nomenclatuur)

Deze inbreuk zou zijn vastgesteld voor 5.116 verstrekkingen bij 23 verzekerden in de periode van 1/4/2006 tot 14/5/2007 (NA-001-10) voor een bedrag van € 59.300,05 en

voor 254 verstrekkingen bij 15 verzekerden in de periode van 15/05/2007 tot 31/05/2007 (NA-002-10) voor een bedrag van € 2.286,22.

Deze bedragen werden niet terugbetaald.

2.2. Tenlastelegging 2 A

Het opstellen, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp met aanrekening in zijn naam en op naam van verpleegkundigen in loondienst bij D... aan de Z.I.V. van verpleegkundige verstrekkingen met een hogere sleutelletterwaarde dan de werkelijk verleende verstrekkingen.

Door het te hoog evalueren van de fysieke afhankelijkheidstoestand van verzekerden werden ten onrechte te hoge forfaitaire honoraria (forfait A, B en forfait C) aangerekend.

Door het niet reglementair bijhouden van het palliatief dossier werden ten onrechte palliatieve forfaitaire honoraria (forfait PA, PB en PC) aangerekend waardoor er slechts recht was op een gewoon forfaitair honorarium.

(inbreuk op art. 8, §§ 1, 5, 5bis van de nomenclatuur)

Dit zou zijn vastgesteld voor 1.946 verstrekkingen bij 12 verzekerden in de periode van 1/4/2006 tot 14/5/2007 (NA-001-10) voor een bedrag van € 65.702,29 (na verschilregel € 38.372,73) en voor 84 verstrekkingen bij 3 verzekerden in de periode van 15/05/2007 tot 31/05/2007 (NA-002-10) voor een bedrag van € 3.061,90 (na verschilregel € 1.783,96).

Deze bedragen werden niet terugbetaald.

2.3. Tenlastelegging 2 B

Het opstellen, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp met aanrekening in zijn naam en op naam van verpleegkundigen in loondienst bij D... aan de Z.I.V. van verpleegkundige verstrekkingen die niet voldeden aan de vergoedingsvoorwaarden omdat er geen verpleegdossier conform de nomenclatuur werd bijgehouden.

(inbreuk op art. 8, §§ 1, 3 en 4 van de nomenclatuur)

Dit zou zijn vastgesteld voor 12.254 verstrekkingen bij 33 verzekerden in de periode van 1/4/2006 tot 14/5/2007 (NA-001-10) voor een bedrag van € 166.494,23.

Hiervan werden 5.116 verstrekkingen voor € 59.300,05 reeds ten laste gelegd onder tenlastelegging 1 en 1946 verstrekkingen voor € 38.372,73 (bedrag ten laste gelegd rekening houdende met de verschilregel) onder tenlastelegging 2A.

Resterende tenlastelegging:

5.192 verstrekkingen voor € 68.821,45 (= € 27.329,56 (restbedrag van tenlastelegging 2A) + € 41.491,89 van de 5.192 verstrekkingen die niet vallen onder tenlastelegging 1 of tenlastelegging 2A).

Er zou tevens ten onrechte zijn aangerekend voor 17 verzekerden in de periode van 15/5/2007 tot 31/5/2007 (NA-002-10), hetzij 496 verstrekkingen voor een bedrag van € 5.842,70.

254 verstrekkingen voor € 2286,22 werden reeds ten laste gelegd onder 1.

84 verstrekkingen voor € 3.061,90 waarvan € 1.783,96 reeds werd ten laste gelegd onder 2 (bedrag ten laste gelegd rekening houdende met de verschilregel) .

Deze bedragen werden niet terugbetaald.

2.4. tenlastelegging 2 C

Het opstellen, ondertekenen en uitreiken van getuigschriften voor verstrekte hulp met aanrekening in zijn naam en op naam van verpleegkundigen in loondienst bij D... aan de Z.I.V. van verpleegkundige verstrekkingen die werden uitgevoerd door een niet daartoe bevoegde derde in afwezigheid van de verpleegkundige.

Uit de verklaringen van de betreffende verstrekkers, van verzorgenden en van verzekerden blijkt dat de aangerekende verzorging ten dele werd verstrekt door niet erkende noch bevoegde verstrekkers met name door verzorgenden.

De personeelsbezetting bestond in de periode april - december 2006 voor 75% uit bevoegde verstrekkers.

25% van de aangerekende verstrekkingen onder artikel 8, §1 van de nomenclatuur wordt hierbij ten laste gelegd als niet uitgevoerd door bevoegde verstrekkers.

(inbreuk op art. 8, §§ 1 en 11 van de nomenclatuur)

Dit zou zijn vastgesteld voor 25% van 7.478 verstrekkingen in de periode van 1/4/2006 tot 14/5/2007 voor een bedrag van € 95.032,82. Dit zijn 1.869 verstrekkingen voor € 23.758,20.

Dit bedrag werd niet terugbetaald

3. Standpunt van de partijen

Er kan verwezen worden naar de beslissing van de Kamer van eerste aanleg van 18.10.2012 waarin o.m. gewezen wordt op het NON BIS IN IDEM – beginsel. Ondertussen werd op vraag van de Kamer van eerste aanleg het vonnis van de Correctionele rechtbank neergelegd waaruit blijkt dat de aldaar teruggevorderde bedragen overeenstemmen met de huidige gevorderde bedragen en dat verweerder reeds eerder correctionele straffen opliep.

De DGEC vraagt in laatste conclusies om haar vordering onontvankelijk te verklaren op basis van het aangehaalde NON BIS IN IDEM – principe.

Verweerder is dan ook om evidente redenen niet meer verschenen.

4. Beoordeling

Het standpunt van de DGEC kan worden gevolgd.

Slechts in zeer uitzonderlijke gevallen en mits voldaan is aan een aantal strikte voorwaarden (namelijk o.m. bestraffing binnen één samenhangend strafstelsel, quod non in casu) kan iemand tweemaal gestraft worden voor dezelfde inbreuken (zie bv. EHRM, 15 november 2016, inzake: A & B tegen Noorwegen en de uitvoerige conclusie van advocaat-generaal M. CAMPOS SANCHEZ – BORDONE van 17 september 2017 voor het Hof van Justitie in de zaak C – 524/15, met verwijzing naar bovenstaand arrest van het EHRM).

De vorderingen van de DGEC zijn bijgevolg onontvankelijk.

Om die redenen,

DE KAMER VAN EERSTE AANLEG die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden.

Gelet op de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, in het bijzonder op de artikelen 144 en 145, en op artikel 112 van de Gezondheidswet van 13 december 2006;

Na beraadslaging in overeenstemming met het bepaalde in artikel 145 van de gecoördineerde wet, en artikel 19 van het Procedurereglement;

Verder recht sprekende bij verstek:

Verklaart de vorderingen van de DGEC onontvankelijk;

Aldus uitgesproken door de Voorzitter op de buitengewone openbare terechtzitting van 21 oktober 2019 van de Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands moeten behandeld worden ingesteld bij de Dienst voor geneeskundige evaluatie en controle van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering opgericht bij artikel 144 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, en ondertekend door:

- Jan Vermeir, magistraat, Voorzitter van de Kamer van eerste aanleg;

- Martin Volcke, griffier.

Volgen de handtekeningen

De griffier,

De Voorzitter,

Martin VOLCKE

Jan VERMEIR

De Kamer van eerste aanleg die kennis neemt van de zaken die in het Nederlands behandeld moeten worden, die in die taal de zaak heeft gehoord en in die taal over beraadslaagde was samengesteld uit de heer Jan Vermeir, magistraat, stemgerechtigd Voorzitter, dokter Bernard Debbaut en dokter Viviane Van Elshocht, stemgerechtigde leden voorgedragen door de verzekeringsinstellingen, alsmede mevrouw Kristien Scheepmans en mevrouw Ingrid Van Deuren, stemgerechtigde leden voorgedragen door de representatieve organisatie van verpleegkundigen.

De Kamer van eerste aanleg werd bijgestaan door Martin Volcke, griffier.

De beslissingen van de Kamer van eerste aanleg zijn van rechtswege uitvoerbaar bij voorraad niettegenstaande beroep (artikel 156, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994). De sommen brengen van rechtswege verwijlinteressen op aan de wettelijke rentevoet vanaf de dag volgend op de datum van de beslissing (artikel 156, § 1, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 1 juli 1994). Het beroep bij de Kamer van beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op (artikel 156, § 2, tweede lid, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994).

